

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 113/05

15 grudnia 2005 r.

Wyroki Trybunału Sprawiedliwości w sprawach C-66/02 i C-148/04

Włochy / Komisja Wspólnot Europejskich

Unicredito Italiano / Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova 1

TRYBUNAŁ POTWIERDZA DECYZJĘ KOMISJI O NIEZGODNOŚCI ZE WSPÓLNYM RYNKIEM POMOCY PRZYZNANEJ NA RZECZ WŁOSKIEGO SEKTORA BANKOWEGO

*Pomoc może wpłynąć na wymianę handlową pomiędzy Państwami Członkowskimi
i zakłócić konkurencję.*

W latach dziewięćdziesiątych władze włoskie rozpoczęły proces prywatyzacji włoskiego systemu bankowego¹. W ramach tej reformy wydały one ustawę nr 461/98² w celu wsparcia restrukturyzacji i konsolidacji sektora bankowego. Na podstawie tej ustawy decreto legislativo nr 153/99 wprowadził ulgi podatkowe dla niektórych operacji restrukturyzacji bankowej.

W decyzji z dnia 11 grudnia 2001 r.³ Komisja uznała, że włoskie przepisy ustanowiły system pomocy niezgodny ze wspólnym rynkiem i nakazała odzyskanie bezprawnie przyznanej pomocy od banków, które były jej beneficjentami. Banki musiały uiścić podatek, który nie został zapłacony z powodu wspomnianego systemu pomocy⁴.

¹ Ustawa nr 218 z dnia 30 lipca 1990 r. w sprawie restrukturyzacji i wzmocnienia majątku instytucji kredytowych prawa publicznego (GURI nr 182 z dnia 6 sierpnia 1990 r.).

² Ustawa nr 461 z dnia 23 grudnia 1998 r. w sprawie upoważnienia rządu do nowelizacji przepisów prawa cywilnego i podatkowego dotyczących instytucji, o których mowa w art. 11 ust. 1 decreto legislativo nr 356 z dnia 20 listopada 1990 r. oraz uregulowań podatkowych w zakresie restrukturyzacji banków (GURI nr 4 z dnia 7 stycznia 1999 r.).

³ Decyzja 2002/581/WE (Dz.U. 2002, L 184 str. 27).

⁴ Decreto-legge nr 282 z dnia 24 grudnia 2002 r. w sprawie postanowień niecierpiących zwłoki w zakresie wykonania zobowiązań wspólnotowych i podatkowych, ściągania należności i procedury księgowania (GURI nr 301 z dnia 24 grudnia 2002 r.), zastąpiony ustawą nr 27 z dnia 21 lutego 2003 r. (Supplemento ordinario do GURI nr 44 z dnia 22 lutego 2003 r.)

Włochy zwróciły się od Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (sprawa C-66/02). Twierdziły one między innymi, że sporne środki nie stanowią pomocy państwa, bowiem nie doprowadziły do przeniesienia zasobów państwowych, mają ogólny, a nie selektywny charakter i nie wpływają na wymianę handlową pomiędzy Państwami Członkowskimi, ani nie zakłócają konkurencji.

Ponadto Commissione tributaria provinciale di Genova zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym (sprawa C-148/04) w ramach sporu pomiędzy włoskim bankiem – Unicredito Italiano a Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova, dotyczącego odrzucenia przez tę ostatnią wniosku banku o zwrot sumy 244 712 646,05 EUR zapłaconej z tytułu ulg podatkowych, z których skorzystał on w latach 1998, 1999 i 2000. Sąd krajowy zwrócił się do Trybunału o dokonanie oceny, czy decyzja Komisji jest ważna i czy ustawa krajowa, która nakazuje zwrot pomocy, jest zgodna z przepisami i wspólnotowymi zasadami ochrony uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa i proporcjonalności.

Trybunał przypomina na wstępie, że środek podatkowy, który wprowadzie nie jest związany z przeniesieniem zasobów państwowych, niemniej stawia beneficjentów w korzystniejszej sytuacji finansowej względem innych podatników, stanowi pomoc państwa w rozumieniu Traktatu WE.

Sporne środki są ulgami podatkowymi przyznanymi przy użyciu zasobów państwa - zatem stanowią taką pomoc.

Trybunał wskazuje następnie, że Traktat WE zakazuje pomocy selektywnej, która sprzyja niektórym przedsiębiorstwom. Pomoc może mieć charakter selektywny, nawet jeśli dotyczy ona całego sektora gospodarki.

Tymczasem włoskie środki podatkowe mają zastosowanie do przedsiębiorstw dokonujących niektórych transakcji w sektorze bankowym, natomiast nie korzystają z nich przedsiębiorstwa z innych sektorów gospodarki. Są one zatem selektywne. Ponadto, przewaga nad konkurencją zapewniona przez sporne środki podmiotom mającym siedzibę we Włoszech może utrudnić penetrację włoskiego rynku podmiotom z innych Państw Członkowskich lub ułatwić penetrację innych rynków podmiotom mającym siedzibę we Włoszech. W konsekwencji sporne środki podatkowe mogą wpłynąć na wymianę handlową pomiędzy Państwami Członkowskimi i zakłócić konkurencję.

Trybunał ocenia wreszcie, czy pomoc jest przeznaczona na wspieranie realizacji ważnych projektów o wspólnym europejskim znaczeniu lub na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych.

Trybunał stwierdza, że sporne środki służą głównie poprawieniu konkurencyjności podmiotów mających siedzibę we Włoszech w celu umocnienia jedynie ich konkurencyjnej pozycji na rynku wewnętrznym. Poza tym, proces prywatyzacji rozpoczęty przez Państwo Członkowskie nie może być uznany za projekt o wspólnym europejskim znaczeniu.

Ponadto, biorąc pod uwagę, że włoskie środki służą umocnieniu pozycji beneficjentów pomocy względem konkurentów, którzy z niej nie korzystają, Trybunał stwierdza, że poddany ocenie system pomocy nie ma na celu rozwoju działalności bankowej w ogólności.

W konsekwencji Trybunał oddala skargę Włoch.

W odniesieniu do pytań prejudycjalnych zadanych przez Commissione tributaria provinciale di Genova Trybunał jest zdania, że **ich analiza nie wykazała istnienia elementów, które mają wpływ na ważność decyzji Komisji.**

Trybunał wskazuje, że krajowy środek, który stanowi wykonanie decyzji Komisji i zawiera nakaz zwrotu pomocy byłby bezprawny, jeśliby decyzja Komisji była niezgodna z przepisem prawa wspólnotowego, co nie ma miejsca w niniejszym przypadku.

Trybunał stwierdza, że **środek krajowy wydany w wykonaniu decyzji Komisji jest więc zgodny z przepisami wspólnotowymi w dziedzinie pomocy państwa, jak również z zasadami ochrony uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa i proporcjonalności.**

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : EN, FR, DE, ES, IT, NL, PL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053